

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. XXXXX

ÎN C H E I E R E

Sedința publică din data de 26.09.2024

Președinte - XXXXX

Judecător - XXXXX

Judecător - XXXXX

Grefier - XXXXX

Pe rol fiind soluționarea recursurilor declarate de recurentele-pârâte **XXXXX**, împotriva sentinței nr. XXXXX, pronunțată de Tribunalul XXXXX în contradictoriu cu intimatul-reclamant **XXXXX** și intimata -pârâtă **XXXXXX**

Recursurile scutite de plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns pentru intimatul-reclamant, avocat XXXXX, lipsind restul părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea, în temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, urmează a pune în discuția părților sesizarea ICCJ cu chestiunea de drept privind plata majorărilor salariale prevăzute de art. 39 alin. 1 și 4 din Legea cadru nr. 153/2017, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei agenții județene pentru protecția mediului se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul altor agenții județene de mediu din țară și pune în discuție sesizarea ICCJ asupra chestiunilor de drept menționate.

Apărătorul intimatului- reclamant Diaconu Florin, arată că se opune unei astfel de sesizări , având în vedere că acest demers ar tergiversa .

Curtea reține cauza în pronunțare cu privire la sesizarea ICCJ asupra chestiunilor de drept menționate.

C U R T E A

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată în primul ciclu procesual pe rolul Tribunalului XXXX la XXXX sub nr.XXXXXX, reclamantul XXXXX, în contradictoriu cu pârâții XXXXX, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce va pronunța să dispună:

1. obligarea pârâtelor să emită decizii prin care să se stabilească începând cu XXXXX drepturi salariale la același nivel cu celelalte în plată la nivelul agențiilor de mediu județene, care să includă și drepturile salariale stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești potrivit dispozițiilor art. 39 alin. 1 și 4 din Legea nr.153/2017, modificată prin OUG nr. 91/2017, considerentelor Deciziei nr. XXXX a CC și Deciziei nr. XXXXX a ICCJ.

2. obligarea pârâtelor la plata către reclamant a diferenței din salariul cuvenit potrivit art. 39 alin. 1 și 4 din Legea nr.153/2017 și salariul stabilit în mod necorespunzător de la data de XXXXX, diferență actualizată cu indicele de inflație și dobânda legală.

Prin sentința nr.XXXXXXX, Tribunalul XXXXX, de contencios administrativ și fiscal a admis în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul XXXXX, în contradictoriu cu pârâții XXXXXXX și XXXX, astfel cum a fost precizată.

A obligat pârâta XXXXX să emită decizii pentru reclamant prin care să recalculeze, începând cu data de XXXX, salariul de bază corespunzător nivelului maxim al salariului de bază în plată pentru funcția similară, având în vedere nivelul salariului de bază în plată stabilit pentru funcția de director executiv, clasa 1, gradul II în cadrul agențiilor județene din subordinea pârâtei, conform hotărârilor judecătorești pronunțate, respectiv cu luarea în considerare a sentinței civile nr.

XXXX pronunțată de Tribunalul XXXXX în dosarul nr. XXXXXXXXX rămasă definitivă prin decizia nr. XXXXX pronunțată de Curtea XXXX.

A obligat pârâtele XXXX (pentru perioada XXXXX și începând cu XXXX și XXXXXXXX la plata diferențelor salariale rezultate în urma recalculării drepturilor salariale ale reclamantului, începând cu XXXX, conform perioadelor în care reclamantul și-a desfășurat activitatea în cadrul fiecărei instituții pârâte, sume ce vor fi actualizate cu indicii de inflație.

A obligat pârâtele XXXXX și XXXX la plata dobânzii legale aferente diferențelor salariale rezultate în urma recalculării drepturilor salariale ale reclamantului, începând cu XXXX, de la data scadentei fiecărei sume și până la data plății efective.

A respins cererea reclamantului de obligare a pârâtei XXXXXXXX la plata diferențelor salariale rezultate în urma recalculării dispuse.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs pârâtele XXXX și XXXX, ambele criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, invocându-se cazurile de casare reglementate de art. 488 alin.1 pct. 8 C. pr. Civ, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței în parte, respectiv în ceea ce privește obligația stabilită în sarcina instituției, și, reținând cauza spre rejudecare, respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Recurenta-pârâtă XXXX, critică sentința atacată invocând incidența prevederilor art. 488, alin.(1) pct.6 și pct. 8 Cod proc.civ, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și rejudecarea procesului în fond conform prevederilor art. 498 alin.(1) C.P.C..

Pe cale de excepție, recurenta-pârâtă invocă excepția lipsei calității procesuale pasive a XXX susținând că, așa cum se poate constata din cererea introductivă de instanță și astfel cum este reținut și de către instanța fondului, în rejudecarea fondului după casare, reclamantul a solicitat, la primul capăt de cerere, obligarea XXXXX (pentru întreaga perioadă) să emită decizii, pentru reclamant, prin care să se stabilească drepturi salariale la același nivel pentru funcții similar cu celelalte. La capătul 2 de cerere, reclamantul a solicitat, în principal, obligarea XXXX(pentru întreaga perioadă), la plata diferenței de salarizare cuvenită, întrucât reclamantul a atacat doar deciziile XXXXX, aceasta fiind și singura instituție care poate angaja și numi directorii XXXX, funcție pe care a ocupat-o și reclamantul și, întrucât cererea acestuia vizează această instituție (chiar și numai în principal), considerăm că XXXX nu are calitate procesuală activă, solicitând admiterea excepției invocate.

În ceea ce privește motivele prevăzute de art. 488 alin.(1) pct. 6 și 8 Cod proc.civ., - recurenta solicită instanței de recurs să ia act de faptul că hotărârea atacată cuprinde motivări contradictorii, motive străine de natura cauzei, hotărârea fiind dată cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material.

Referitor la motivele de casare vizate de art. 488 alin.(1) pct.6 CPC, instanța de fond, a reținut faptul că toate salariile de bază ale reclamantului, de care acesta nu este mulțumit, s-au stabilit de către pârâta XXXX , așa cum este arătat la pag. 6/11 și 7/11 din sentința atacată, constatând că reclamatul a solicitat aceluiași pârât, XXXX să emită alte decizii prin care să se stabilească alte drepturi salariale și cu toate acestea ne obligă pe noi să plătim parte din aceste drepturi, motivarea fiind evident una contradictorie.

Recurenta-pârâtă XXXXXX a formulat întâmpinare la recursul declarat de pârâta XXXXX, solicitând anularea motivelor de recurs care nu se încadrează în motivele de nelegalitate prevăzute la art. 488 alin. (1) Cod procedură civilă, iar în cazul în care se va trece peste această cerere, solicită respingerea în parte a recursului ca neîntemeiat.

1.Pe cale de excepție, invocă excepția nulității recursului, solicitând anularea parțială a recursului formulat întrucât unul dintre motivele invocate nu se încadrează în motivele de casare prevăzute la art. 488 alin. (1) Cod procedură civilă iar pe fond respingerea în parte a recursului ca neîntemeiat.

Intimatul-reclamant XXXX a formulat întâmpinare prin care solicită respingerea recursurilor, ca nefondate.

Cu privire la cererea de recurs formulată de XXXXXX intimatul-reclamant susține că recurenta invocă dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8, respectiv că hotărârea ar fi dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.

Pe cale de consecință, solicită respingerea recursului recursul formulat de XXXX ca nefondat.

În ceea ce privește cererea de recurs formulată de XXXXXX, intimatul-reclamant solicită respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive a XXXX, invocată pentru prima dată în recurs.

Cu privire "cererea adițională a cererii de chemare în judecată", învederează faptul că în termen legal, anterior primul termen de judecată din XXX, a depus o cerere precizatoare care a fost comunicată părâtelor, acesta fiind și motivul amânării termenului din XXXX.

În consecință, pentru motivele expuse mai sus, solicită respingerea recursului formulat de XXXX ca nefondat.

La termenul de judecată din data de 26 septembrie 2024, Curtea în temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, a pus discuția părților sesizarea ICCJ privind la dezlegarea cu chestiunii de drept : „dacă în interpretarea dispozițiilor art.39 alin. 1 și alin. 4 din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei agenții județene pentru protecția mediului se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul altor agențiilor județene de mediu din țară” și a reținut cauza în pronunțare cu privire la sesizarea ICCJ asupra chestiunilor de drept menționate.

Examinând admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept prin prisma criticilor formulate de recurenții reclamanți și a temeiurilor prevăzute de Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 62/2024, Curtea reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024, „(1) Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”.

Din cuprinsul textului de lege citat, rezultă condițiile cumulative de admisibilitate instituite de legiuitor pentru declanșarea acestei proceduri, și anume: existența unei cauze aflate în curs de judecată; cauza să fie soluționată în primă instanță sau în calea de atac; ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat anterior și să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Procedând la analiza asupra admisibilității sesizării, Curtea apreciază că primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de un complet de judecată al Curții de Apel Ploiești- Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, investit în calea de atac a recursului, cu soluționarea recursului formulate de părțile XXXXXX și XXXXXX întemeiate pe motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 C.pr.civ.

În cadrul motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C.pr.civ., recurenta-pârâtă critică modalitatea de interpretare, de către instanța de fond, a dispozițiilor art. 39 alin. 1 și 4 a Legii-cadru nr. 153/2017.

În ceea ce privește cerința ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, Curtea apreciază că întrebările formulate au legătură cu soluționarea pe fond a cauzei, ținând cont că soluționarea recursurilor formulate de recurențele-pârâte depinde de modul în care sunt interpretate dispozițiile art. 39 alin. 1 și alin. 4 din Legea-cadru nr. 153/2017 în contextul derogărilor de la aceste prevederi legale, instituite prin dispozițiile art. I alin. (1), (3), (4) și (5) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 226/2020 și ale art. I alin. (1), (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, fiind necesar a se clarifica dacă se impune acordarea majorărilor salariale reglementate de art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, începând cu data de 01.01.2021.

De asemenea, este necesar a se stabili dacă în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. 1 și alin. 4 din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului

încadrat în cadrul unei agenții județene pentru protecția mediului se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul altor agențiilor județene de mediu din țară.

Astfel, se apreciază că de lămurirea chestiunilor de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, raportat la motivele de nelegalitate invocate de recurentul-reclamant.

De asemenea, în legătură cu chestiunile de drept aduse în dezbatere, se reține că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a dezlegat, cu efecte general obligatorii, problemele de drept care constituie obiect al sesizării și nici nu există un recurs în interesul legii în curs de soluționare având acest obiect.

Prin urmare, *Curtea apreciază că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție* în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, reglementate de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, Curtea va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra următoarelor chestiuni de drept: „dacă în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. 1 și alin. 4 din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei agenții județene pentru protecția mediului se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul altor agențiilor județene de mediu din țară”.

De asemenea, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) C.pr.civ, raportat la art. 4 din OUG nr. 62/2024, va fi suspendată judecata prezentei cauze până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:

În temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept: „dacă în interpretarea dispozițiilor art.39 alin. 1 și alin. 4 din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei agenții județene pentru protecția mediului se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul altor agențiilor județene de mediu din țară”.

Suspendă judecata prezentei cauze, având ca obiect recursurile formulate de recurentele-pârâte XXXXX și XXXXX, împotriva sentinței nr. XXX din XXXX, pronunțată de Tribunalul XXXX, în contradictoriu cu intimatul- reclamant XXXX și intimata -pârâtă XXXX, până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării.

Pronunțată în ședință publică, azi, 26 septembrie 2024.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

operator de date cu caracter personal
notificare nr. 3120